

Inbjudan till Bohuslän

Text och musik: Evert Taube

Som blågrå dyning bohusbergen rullar
i ödsligt majestät mot havets rand.
Men mellan dess kala urtidskullar
är bördig jord och gammalt bondeland.
Dit tränger Skagerack med blåa kilar,
och strida strömmar klara som kristall.
Och lummig lövlund står med björk och pilar
och ask och ek vid ladugård och stall.

Kom, Rönnerdahl till Ångön nu om våren!
nu häckar ejder, gravand, mås och trut.
I vildrosbuskarna och björnbärssnåren
har finkarna och mesarna tittut.
På slånens taggiga och svarta grenar
syns inga gröna blad, men knopp och blom,
som breder över gråa gårdsgårdsstenar
ett pärlstrött flor av snövit rikedom.

Kom ut och lufta vinterdävna tankar,
på stigar vindlande i berg och myr,
där vinden sveper in från Doggers Bankar
med doft av tång och salt och äventyr.
Och kom till Långevik, till sjökaptenen,
herr Johansson, som mätt på havets skum,
nu vårdar äppelträden och syrenen,
och örtagården kring sitt Tusculum.

Ja kom och se vårt Bohuslän om våren,
du Rönnerdahl, som äger blick för färg.
Här går på vinröd ljung de svarta fåren,
och rosa skyar över druvblå berg.
Här svallar myllan lilabrun kring plogen,
när Anders plöjer med sin norska häst.
Och skutor med kinesiskt vitt om bogen
på golfströmsgröna svall styr mot nordväst.

Kom ut till oss! Här kärnar Hulda smöret,
och leghornshönsen värper ägg var dag.
Här blir du frisk till hälsan och humöret,
här trivs du, Rönnerdahl, det lovar jag!
Här bygger Anders båtar och fioler,
här kan du fiska torsk och spela vals,
och tjusa oss med kullrande trioler
ur Anders felor och din egen hals.

Kom ut till stränderna, de ödsligt sköna,
med slån och hagtorn, böjda djupt av storm,
med gamla båtvrak som har multnat gröna,
men än i brystna skrov, bär vågens form.
Där mellan hav och land, på sand som skrider,
på tång som gungar kan du ensam gå,
och leva i de längst förflydda tider,
och i ditt släktes framtid likaså.